

[Baunsgaard.]

ikke stå alene, det kan end ikke bedømmes alene.

Johan Asmussen: Da jeg spekulerede lidt over, hvad jeg nu på de uafhængiges vegne skulle sige til denne, om jeg så må sige, genganger om skattefradragsreglens ophævelse, kunne jeg ikke lade være med at tænke på den kendte gamle historie om manden, der kom hjem fra kirke og blev spurgt om, hvad præsten havde talt om. Han talte om synden, svarede han. Nå, hvad sagde han om den? Ja, han var nærmest imod. Det tør siges, at de uafhængige ikke alene nærmest er imod et forslag som dette, vi er ganske afgjort imod tanken om skattefradragsrettens ophævelse og i særdeleshed det fremsatte forslag.

Med hensyn til argumentationen herfor skal jeg naturligvis ikke indlade mig i enkeltheder. Jeg kan henvise til, dels hvad der tidligere er sagt af mit partis ordfører, dels til, hvad der ved tidligere lejligheder, også i dag, er sagt af de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti, og jeg kan slutte mig til det, der er sagt.

Et enkelt argument, som er blevet fremført i fremsættelsestalen, vil jeg dog lige gøre en bemærkning om. Det er både dér og ved mange andre lejligheder blevet fremhævet som et argument, at Danmark er det eneste land, som har en sådan ordening. Se, mit partis formand og politiske ordfører, det ærede medlem hr. Iver Poulsen, har ved flere lejligheder benyttet det udtryk, at vi ikke ville overlade regeringen en yderligere skattegaspedal. Hvis jeg må blive i det trafikbetonede billede, vil jeg sige, at hvis vi nu herhjemme opfandt en bil, der ikke alene var udstyret med den sædvanlige fodbremse og håndbremse, men yderligere var forsynet med en ganske speciel, automatisk virkende bremse, der tog farten af vognen, hvis den var ved at løbe løbsk, og var i stand til at stoppe den, inden det gik rent galt, hvorfor skulle vi så ikke bruge sådan en opfindelse, selv om de måske ikke gjorde det eller havde den i andre lande? Det er i virkeligheden, omsat i billedsprog, det centrale i debatten fra den side, som også jeg repræsenterer. Der er i øjeblikket en bremse, en overgrænse, der er

et loft, som ikke kan gennembrydes, og vi vil ikke være med til at give regeringen midler i hænde til at gennembryde det. Derfor kan vi ikke, heller ikke ved denne lejlighed, støtte et forslag som dette.

Niels Westerby: Det er jo rigtigt, som det er blevet hævdet, at Danmark er det eneste land, der har en skattefradragsregel. Men dette kan bruges som et argument begge veje, for det kan være et udtryk for, at vi er enestående kloge her i landet, og det kan også være udtryk for det modsatte, at vi er ualmindelig store sinker her i landet. Der er altså ikke noget argument at hente i det.

Ved en overvejelse af det fremsatte lovforslag og de debatter, der her i det høje ting er gået forud om skattefradragsreglen, er jeg i alt fald kommet til det resultat, at man ikke med rimelighed kan hævde, at skattefradragsreglen gør vort skattesystem smidigt, forståeligt og anvendeligt for borgerne og for skattemyndighederne. Der er efter min opfattelse ikke nogen tvivl om, at de skattetekniske fordele både for borgere og for administration ville være meget store ved en afskaffelse af skattefradragsreglen.

Men jeg har to spørgsmål af principiel art, som taler i modsat retning. Det første er, om man ved en afskaffelse af skattefradragsreglen kan åbne det, man kalder sluserne for en skatteplyndring. Det er naturligvis rigtigt, at skattefradragsreglen, som den er nu, i praksis og psykologisk sætter en grænse for, hvor høj indkomstkatten kan blive, herunder i særlig grad for de højeste indtægter. Der er her et psykologisk værn imod det, man kalder en skatteplyndring. Spørgsmålet er derfor efter min opfattelse, om man, samtidig med at man opnår de skattetekniske fordele, som en afskaffelse af skattefradragsreglen betyder, kan få et lige så godt værn imod, at udskrivningen af skatter går over gevind.

Man kan naturligvis i en lov fastsætte, at skatten ikke under nogen omstændigheder må overstige 50 pct. af indkomsten; det vil være et lige så stort værn som skattefradragsreglen. Der er bare det ved det, at det formentlig vil være nemmere at komme af med en regel i lovgivningen om en overgrænse for beskatningen, end det vil være